

C6 – C-FIN1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

8 oktober 1996

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR FINANCIËN EN BEGROTING

Interpellatie van de heer Jean-Marie Bogaert tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën en Begroting, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997
Met redenen omklede moties

VOORZITTER : Mevrouw Mia De Schamphelaere

– *De interpellatie wordt gehouden om 15.07 uur.*

Interpellatie van de heer Jean-Marie Bogaert tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën en Begroting, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Bogaert tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën en Begroting, over de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1997.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Het kijk- en luistergeld is een gemeenschapsbelasting. Als gevolg van de wet van 16 juli 1993 is de volledige netto-opbrengst vanaf 1992 voor de gemeenschappen. Voor Vlaanderen betekende dit een opbrengst van 13,6 miljard frank in 1992, 14,1 miljard frank in 1993 en 15,5 miljard frank in 1995. Het betreft hier telkens netto-opbrengsten, dus bedragen na de aftrek van de inningskosten door Belgacom, die voor 1995 bijvoorbeeld 524 miljoen frank bedroegen. Voor 1996 wordt deze netto-opbrengst geraamd op 15,8 miljard frank. Om deze opbrengst te verzekeren, werden voor 1996 een aantal acties gepland. Ten eerste is men overgegaan tot de versnelling van de verzending van herinneringen, ingebrekestellingen en dwangbevelen, dit met behulp van een uitgebreide samenwerking met deurwaarders. Daarnaast richtte men zich op het verder aanschrijven van nieuwe kabelabonnees en bezitters van een nieuwe nummerplaat. Men ging verder met het zenden van herinneringen om wijzigingen van zwartwittelevisietoestellen door kleurentoestellen aan te geven. Tenslotte controleerde men grondig de inwoners van bepaalde wijken en gemeenten op het bezit van een televisietoestel. Men breidde ook de controle uit op onbemande

autovoertuigen voor het bezit van een autoradio en de daarvoor vereiste vergunning.

In de eerste helft van dit jaar echter ontstond bij de personeelsleden van de dienst, verwarring over hun toekomst. Na de privatisering van Belgacom definiëerden de zogenaamde partnerakkoorden een verbintenis van de federale overheid om de opdrachten en het personeel van de dienst Kijk- en Luistergeld over te hevelen naar de gemeenschappen. Deze overheveling was nog steeds niet echt gebeurd, wat dus in strijd was met de gemaakte afspraken. Vanuit deze vaststellingen heb ik de minister een actuele vraag gesteld in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement op 19 juni 1996.

Uit haar antwoord bleek dat Belgacom niet langer zou instaan voor de inning vanaf 1 januari 1997. Tegen 22 juni, beloofde de minister na mijn actuele vraag, zou worden nagegaan hoe dit het best kon worden georganiseerd en hoe de controle kon worden uitgevoerd. Op 22 juni zullen wij een beslissing nemen, aldus de minister. Tegelijkertijd liet de minister verstaan dat ze zich niet geëngageerd voelde ten aanzien van het personeel dat tot nu toe de inning uitvoerde. Het was immers de federale regering die deze diensten had geprivatiseerd en dus moest de federale regering haar engagement maar nakomen. Niettemin sloot de minister niet uit dat een deel van de personeelsleden zouden worden geselecteerd voor het geprivatiseerde bedrijf.

Pas op 19 september beslist de Vlaamse regering en ik citeer : een beperkte offertevraag uit te schrijven met voorafgaande oproep tot kandidaatstelling voor de inning van het kijk- en luistergeld vanaf 1 januari 1997. Einde citaat. De dag daarvoor werd een interne nota verspreid met daarin de volgende tekst, en ik citeer : Heden – namelijk 18 september 1996 – heeft een interkabinettenvergadering plaatsgevonden, waarop de gemeenschappen hun gezamenlijke beslissing om de inning van het kijk-

Bogaert

en luistergeld over te nemen, hebben medege-deeld. Alle partijen rond de tafel hebben zich ertoe verbonden om erover te waken dat de rechten van het personeel zullen blijven gevrijwaard, zoals ook eerder beloofd. Het kabinet zal nu onderhandelingen in die richting aanvatten. Einde citaat.

Waarom heeft de Vlaamse regering drie maanden verloren en heeft ze zich niet gehouden aan haar belofte om op 22 juni een beslissing te nemen ? Blijft de minister bij haar standpunt dat het huidige personeel van de dienst Kijk- en Luistergeld niet haar verantwoordelijkheid is ? Hoe denkt de minister in de praktijk te bewerkstelligen dat een deel van het personeel wordt overgenomen door de privé-firma die voor de inning zal instaan ? Hoe denkt de minister het beleid inzake de inning bij de privé-firma's te sturen ? Ik verwijs hiervoor naar de acties van 1996. Hoe denkt u de privé-firma iets te kunnen opleggen ? Hoe zal de minister het engagement uit de interne nota hard maken, waarin wordt gezegd, en ik citeer : dat de rechten van het personeel zullen gevrijwaard blijven ? Ik wil aanklagen dat de informatie naar het personeel tot nu toe bijzonder slecht en onzorgvuldig verliep. Wat denkt de minister hieraan op korte termijn te verbeteren ? Ik heb in juni al gewezen op de commotie die bij het personeel was ontstaan. Bij gebrek aan degelijke officiële informatie circuleren bij hen enkel roddels en neemt de ongerustheid bij de personeelsleden sterk toe. Wat kunt u daaraan op korte termijn doen ? Hoe zit het met de verdere lokalisatie van de dienst ? In het kader van de decentralisatie die enkele jaren geleden is ingezet, werd de dienst in Aalst gesitueerd. Recruitering gebeurde dan ook mede in functie hiervan. Kunnen ook voor de lokalisatie garanties worden geboden ?

Ten slotte zou ik nog een vraag willen stellen die buiten het directe onderwerp van deze interpellatie valt. Is de Vlaamse regering van plan om ook andere diensten op korte termijn te privatiseren ? Past dit in een filosofie waarbij we bij het uitbreiden van onze fiscale autonomie, het innen van belastinggelden of aanverwante inkomsten uitbesteden ? Is het overlaten aan derden de strategie van de Vlaamse regering ? In de wandelgangen en in de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden hoor ik dat nog andere stappen in die richting worden overwogen. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het VLAM waar minister Van Rompuy privatiseringen in het vooruitzicht heeft gesteld. Zet die trend zich door op de manier waarop men dit dossier heeft aangepakt ? Blijk-

baar laat men, ondanks de voorafgaande beloften, het personeel in het ongewisse. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat deze Vlaamse regering bijzonder weinig zorg heeft besteed aan het personeel in deze concrete dienst.

Dit waren concrete vragen waarmee ik meen de bezorgdheid in en buiten de dienst te hebben vertolkt. Ik hoop dan ook dat u een poging wilt doen om ons ook concreet van antwoord te dienen.

De voorzitter : Mevrouw Van Nieuwenborgh heeft het woord.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh : Ik wens mij aan te sluiten bij de interpellatie van de heer Bogaert. Inderdaad gebeurde het innen van deze belasting oorspronkelijk door de RTT. Later werd dit overgenomen door Belgacom. Op grond van hun eigen voorkeur en anciënniteit werd bepaald of de personeelsleden uit andere diensten tot deze dienst wilden behoren. Toen de dienst in Aalst werd gevestigd, gestoeld op de mijns inziens door mevrouw Paula D'Hondt juist gehanteerde filosofie van decentralisatie en deconcentratie, heeft het personeel opnieuw blijk gegeven van een grote mobiliteit, wat toen misschien nog niet evident leek. Heel wat mensen zijn van buiten de regio naar Aalst afgezakt om in de dienst een functie op te nemen. De meesten zijn verhuisd naar de regio Aalst-Zottegem-Oudenaarde en wonen daar nog, terwijl hun kinderen er naar school gaan. Nu worden ze geplaagd door nog maar eens een verhuis.

Het personeel werd niet ingelicht en voelt zich bedrogen. Via lekken in de pers verneemt men dat de inning zou worden geprivatiseerd. Men vraagt zich af hoe het nu verder moet. Zij hebben de knowhow, zij hebben de goede werking verzekerd, alsmede de enorme opbrengsten verwezenlijkt. Hun werkgelegenheid komt in gevaar. Zelfs als alle personeelsleden in het nieuwe bedrijf aan de slag zouden kunnen, wat gebeurt er dan met hun statutaire rechten ? Wat gebeurt er met de niet-statutairen ? Blijven de bijkomende sociale voordelen van Belgacom behouden ? Wat gebeurt er met de pensioenregeling ?

Er is nog iets anders dat me van het hart moet. De regio Aalst-Zottegem-Oudenaarde kent een grote werkloosheid. Met deze operatie is de kans groot dat 173 mensen hun werk in Aalst verliezen. Zij hebben, door jaren geleden te verhuizen hun goede wil getoond, en worden nu gestraft voor hun inspanning. Het verdwijnen van dit aanzienlijke aantal jobs zou een slag in het gezicht van Aalst betekenen, wat wij natuurlijk betreuren.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Wij staan voor een probleem. Laat ik eerst duidelijk stellen : wat tot nu toe door Belgacom gebeurde, was ook een vorm van uitbesteding. De vraag kwam immers van het Vlaamse niveau, terwijl Belgacom een openbare overheidsinstelling op een federaal niveau is. Dit neemt niet weg dat wij een aantal vragen willen formuleren bij wat vandaag gebeurt.

In eerste instantie wil ik weten waarom de minister geopteerd heeft voor deze beperkte offerte. Wat zijn de argumenten pro een dergelijke uitbesteding ? We moeten ook toegeven dat bij alle vroegere overdrachten van bevoegdheden personeel is overgekomen naar de gemeenschappen, denk maar aan de dienst Huisvesting. Is het niet mogelijk om dat ook in dit geval te doen ? De federale overheid zou zich ertoe geëngageerd hebben voor het personeel te zorgen. Kan er inderdaad niet gezocht worden naar een overheveling van personeel naar bijvoorbeeld het Vlaamse niveau, of naar het federale ? Vanuit de geloofwaardigheid van de politiek en de continuïteit van het beleid mogen we tenslotte niet elke vijf minuten andere beslissingen nemen. Wanneer voor een privatisering van de inning wordt gekozen, moeten we ook met oplossingen voor de dag komen.

Mijn vraag is dus : waarom een uitbesteding ? Een paar maanden geleden al hebben we het uitbestedingsdebat gevoerd. Het zou goed zijn als er nu eindelijk eens wat duidelijkheid komt. Zal de privé-instelling gebonden zijn door dezelfde deontologie in verband met de vragen wie betaalt en hoeveel die persoon dan betaalt ? Ik stel mezelf ook vragen in verband met Brussel. Daar gaat 20 percent van het totale geïnde bedrag naar de Vlaamse Gemeenschap. Hoe wordt dit in de toekomst opgelost ? Welke voorwaarden zijn bovendien aan de overheveling naar de privé-sector verbonden ?

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Ik ben het met de heer Taylor volkomen eens, maar wil de kwestie vooral principieel aan de kaak stellen. Gaan het wel de goede kant op als we belastinggeld laten innen door privé-instanties ? Ik ben er in elk geval niet gerust in. Als ik de belangstelling zie voor het onderwerp, lijkt me dit trouwens een heet hangijzer te worden, waaraan we zonder meer aandacht moeten besteden in de toekomst.

Wat het personeel betreft, wilde ik graag weten of u ondertussen al concrete afspraken hebt gemaakt met de directie van Belgacom. Wat zijn de engagementen van de federale regering ? Zal deze haar steentje bijdragen ? Wat gebeurt er vervolgens met het personeel dat geen interesse betoont om de overstap te maken ? Sommigen zeggen dat ze het liefst bij Belgacom in die regio tewerkgesteld willen blijven.

De voorzitter : De heer Cannaerts heeft het woord.

De heer Leo Cannaerts : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de inning van het kijk- en luistergeld zal worden uitbesteed aan een privé-firma. Ik vraag me af of het gaat om een maatregel in het kader van de reorganisatie van het systeem of om een maatregel die gedurende vele jaren van kracht zal blijven ? Zal de vergoeding worden berekend op basis van de geleverde prestaties of op basis van het resultaat ? Ik denk hierbij aan de tollenaars uit de Heilige Schrift die eveneens instonden voor de inning van de belastingen. Hoe meer ze inden, hoe rijker ze zelf werden.

Volgens de heer Bogaert zou het gaan om een opbrengst van 15,8 miljard frank. Welnu, hoeveel bedragen de incassokosten hiervoor ? Wat is het kritische bedrag per cohierartikel om deze belastinggelden via dit systeem te innen ? Zou het niet goed zijn, nu wordt onderzocht hoe het kijk- en luistergeld het best kan worden geïnd, om hetzelfde te doen voor de inning van andere belastinggelden. Teneinde tot een vereenvoudiging van het systeem te komen, zou men per gezin een soort van kadaster van belastbare zaken kunnen maken. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de waterbelasting en de milieuheffing. Er moet steeds rekening worden gehouden met de bevoegdheden en de mogelijkheden van de ontvanger die instaat voor de inning. Nu werken de ontvangers van de belastingen en van de BTW elk volgens hun eigen procedures. Stilaan zullen meer bevoegdheden van de gewesten en de gemeenschappen bij een ontvanger terechtkomen. Wie is bijvoorbeeld de eerste in lijn om de belastinggelden te innen bij faillissementen ? Het is noodzakelijk dat er hiervoor duidelijke richtlijnen worden opgesteld.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mevrouw de voorzitter, het gaat hier om federale personeelsleden. Het was de federale regering die besliste dat de Vlaamse, respectievelijk de Franstalige Gemeenschap vanaf 1 januari 1997 en ten laatste

Demeester-De Meyer

vanaf 1 april 1997, zou instaan voor de inning van het kijk- en luistergeld. De Vlaamse regering was hierbij niet betrokken. Samen met Belgacom werd beslist om het personeelsbestand dat tot vandaag met deze inning is belast, niet te behouden. Op dat ogenblik heeft men de Vlaamse of de Franstalige Gemeenschap niet gevraagd om deze personeelsleden over te nemen. Vele van de hier gestelde vragen horen dan ook thuis in het federale parlement.

In een koninklijk besluit van de federale regering staat dat de personeelsleden die op dit ogenblik instaan voor de inning van het kijk- en luistergeld, tot het federale personeelskader zullen blijven behoren. Indien deze mensen niet door een of andere dienst worden overgenomen, zullen ze een nieuwe taak toebedeeld krijgen bij de federale overheid. Dat is evenwel niet het probleem waarvoor we vandaag staan. De vragen met betrekking tot het statuut van het personeel moeten worden gesteld aan de federale regering.

Op het einde van vorig jaar en in de loop van dit jaar hebben we de verantwoordelijken van Belgacom gevraagd of zij aan de bestaande voorwaarden bereid waren om nog gedurende één of twee jaar voor de inning van het kijk- en luistergeld in te staan. Enkele jaren geleden bedroeg de vergoeding hiervoor 3,2 percent van het geïnde bedrag, nu bedraagt het ongeveer 4,2 percent. Op het ogenblik dat Belgacom besliste om dit niet langer te doen, betaalden we 535 miljoen frank, inclusief BTW. Wij meenden dat het een bijzonder moeilijke opdracht zou zijn om op korte termijn zelf voor deze inning in te staan of om dit werk uit te besteden.

Op het ogenblik dat Belgacom ons meedeelde dat men zich zou houden aan de afspraak om de inning vanaf 1 april 1997 door de Vlaamse regering te laten gebeuren, hebben we onmiddellijk onderhandelingen met de franstalige collega's aangevat. Bij het sluiten van akkoorden moesten we rekening houden met het probleem Brussel. Voor de inning in Brussel moet er namelijk een samenwerkingsakkoord zijn tussen de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap. De onderhandelingen terzake zijn nog niet afgerond.

Aangezien ze niet langer een beroep kon doen op de diensten van Belgacom, heeft de Vlaamse regering beslist om, in toepassing van artikel 5 bis, paragraaf 5 van de bijzondere Financieringswet van 1989, voortaan zelf in te staan voor de organisatie van de inning van het kijk- en luistergeld. Na grondig onderzoek hebben we beslist om een derde met

de administratieve ondersteuning hiervan te belasten. Naar aanleiding van een beslissing van juli jongstleden, hebben we op 19 september beslist om, overeenkomstig de Europese wetgeving op de overheidsopdrachten, een beperkte offerteaanvraag uit te schrijven en een oproep te doen tot de kandidaten. Deze kandidaten moeten vóór 14 oktober laten weten of ze geïnteresseerd zijn om deel te nemen. Vóór 15 november zullen ze een uitgebreid bestek ontvangen. Op grond hiervan zullen ze hun offerte kunnen opstellen.

Ik ben eveneens bekommerd om het personeel dat momenteel met de inning is belast. In de mate van het mogelijke moeten deze mensen in de toekomst bij de inning door derden worden betrokken. Uit enkele onderzoeken blijkt overigens dat de inning momenteel vrij vlot verloopt. Het kijk- en luistergeld voor radio en televisie wordt vrij efficiënt betaald. Er is echter wel een probleem in verband met de betaling van de inning voor autoradio's. Uit een steekproef blijkt namelijk dat in Vlaanderen slechts 50 percent van de bezitters van een autoradio hun radiotaks betalen. Voor de inning voor radio en televisie bedraagt dit percentage ongeveer 91 percent.

De toewijzing zal gebeuren op basis van gunningscriteria. Hierbij zal de continuïteit van de belastinginning vooropstaan, dit gekoppeld aan een resultaatsverbintenis. Het contract zal gelden voor een periode van maximum 5 jaar en kan één keer worden verlengd.

De betrokken firma zal niet worden betaald op basis van de inning. Ze zal dan ook niet de kans krijgen om als een tollenaar te werk te gaan. In het contract zijn overigens een aantal voorwaarden opgenomen. Ik denk hierbij in de eerste plaats aan de resultaatsverbintenis. De prijs zal vooraf worden bepaald. Bij de gedeeltelijke privatisering van Belgacom stemde de federale regering ermee in om in de overeenkomst een bijzondere clause op te nemen. Hierin werd gesteld dat de dienst kijk- en luistergeld door Belgacom uiterlijk tegen 1 april 1997 moest worden afgestoten. Tijdens de eerste maanden van 1996 werd met Belgacom een nieuwe overeenkomst gesloten. De ontwerp-overeenkomst waarmee alle gemeenschappen principieel instemden, werd in mei door Belgacom overgemaakt aan de federale Minister voor de Telecommunicatie. Pas op dat ogenblik werd aan de gemeenschappen meegedeeld dat Belgacom ingevolge deze overeenkomst niet meer kon instaan voor de inning van het kijk- en luistergeld. Op dat ogenblik had de federale Minister van Ambtenarenzaken kunnen nagaan of de gemeenschappen geïnteresseerd

Demeester-De Meyer

waren in de overname van het personeel. Op dat ogenblik is er echter geen enkel contact geweest. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt volledig bij de federale Minister voor Ambtenarenzaken. Hij heeft zich bij koninklijk besluit geëngageerd om deze personeelsleden een nieuwe job te geven. De personeelsleden van de dienst Kijk- en Luistergeld re-sorteren namelijk nog altijd onder de bevoegdheid van de federale regering. Om de continuïteit van de inning van het kijk- en luistergeld te kunnen garanderen, is de Vlaamse Gemeenschap van oordeel dat de dienst die vanaf 1 januari 1997 voor deze inning zal instaan, het best een beroep kan doen op de personeelsleden en hun knowhow. Een van de voorwaarden in het bestek zal dan ook zijn dat men het best een beroep doet op de huidige personeelsleden. Onder welke voorwaarden men deze federale personeelsleden zal kunnen inschakelen, is nog niet omschreven. Dit hangt namelijk af van de houding van de federale overheid. Wij verwachten dan ook een aantal voorstellen vanwege de federale regering, die alleen verantwoordelijk is voor de rechtspositie van deze personeelsleden. Er zijn allerlei formules denkbaar. Het is belangrijk dat de federale regering daarover voorstellen formuleert.

Er is ook gevraagd hoe de informatie aan de betrokken personeelsleden verloopt. Zoals gezegd is de Vlaamse Gemeenschap hun werkgever niet. Doordat elke juridische of statutaire band met dit personeel ontbreekt, komt het niet aan de Vlaamse overheid toe in te staan voor hun rechtszekerheid. Wel zal in de oproep tot kandidaatstelling worden aangegeven dat bij de toewijzing aan derden de bereidheid van het personeelslid om in een nieuwe dienst te werken, een belangrijk element is. Mijn kabinetschef en adjunct-kabinetschef hebben daarover uitleg verstrekt aan de vakbonden. We zullen ook permanent informatie verschaffen, maar de rechtspositie van deze personeelsleden blijft de verantwoordelijkheid van de federale regering.

De zetel in Aalst, waarover ook een vraag is gesteld, is een gebouw dat door Belgacom wordt gehuurd. Er is geen specifieke afspraak over gemaakt met één of andere gemeenschap. In het kader van de beperkte offerteaanvraag zullen we de kandidaten in eerste instantie vragen om het concept een eigen uitwerking te geven. We weten overigens nog niet wie zich zal aandienen, aangezien die aanvraag nog moet plaatsvinden. Eventueel kunnen we ook suggereren om het gebouw verder te huren. Kandidaten die op de offerteaanvraag reageren, zullen wellicht onderzoeken of de

zetel te Aalst behouden kan blijven. Voor de meesten onder hen zal dat vermoedelijk de interessantste oplossing zijn. We verwachten de inschrijvingen uiterlijk op 15 november. Er moet dan heel snel worden beslist, omdat de toewijzing voor 1 januari moet plaatsvinden. Dan zal de inning door de derde immers aanvang nemen.

Met betrekking tot de inning in Brussel is inderdaad een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap nodig. Alle mogelijkheden blijven open, maar het is niet uitgesloten dat de derde ook in Brussel zal innen voor rekening van zowel de Franse als de Vlaamse Gemeenschap. We hopen op korte tijd een samenwerkingsakkoord te bereiken met Wallonië. Dat zal dan ter goedkeuring aan het parlement worden voorgelegd.

Iemand vroeg of nu alle belastinggelden op gewestelijk niveau zouden worden geïnd door derden. Die conclusie is niet noodzakelijk. We staan hier voor een uitdaging. Als inderdaad blijkt dat de inning door derden vlot verloopt, kunnen we misschien de opties nagaan, maar ik weet niet of er elders nog mogelijkheden tot privatisering liggen. Zeker wat het innen van belastingen betreft, lijkt dit mij niet het geval. Zoniet zal ik het tijdig meedelen in een beleidsbrief, zodat het parlement erover kan vergaderen.

De heer André Denys : Het gaat hier toch ook om een belasting.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : We hebben van bij het begin gesteld dat we zouden worden geconfronteerd met het probleem van de inning van het kijk- en luistergeld. We hebben ook gezegd dat we alle mogelijke formules zouden onderzoeken, en we hebben dat ook gedaan. We hebben met de Franse Gemeenschap overlegd hoe we eventueel elk zelf de inning konden uitvoeren. We kwamen uiteindelijk tot de conclusie dat het systeem met derden de snelste en meest efficiënte manier was, en tevens de zekerste. Het gaat hier tenslotte om het niet onbelangrijke bedrag van 15 miljard frank.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord, dat me niettemin bitter ontgoochelt.

Wat is de kern van haar betoog ? Ten eerste, mevrouw de minister, zou het uw probleem niet zijn. Het gaat immers om federaal personeel. Ten tweede beschouwt u ook de lokalisatie niet als uw

Bogaert

probleem, aangezien het huurcontract op federaal niveau is afgesloten. Ten derde gaat het volgens u helemaal niet om het begin van de privatisering van de inning van belastinggelden, maar om een losstaand voorvalletje. Eigenlijk zegt u, ondanks onze vragen en uw beloften van 19 juli jongstleden, dat u terzake niets hebt gedaan.

De Vlaamse regering heeft volgens u in juli tot een beperkte offerteaanvraag besloten. Waarom heeft ze dan tot 19 september gewacht om dat bekend te maken ? Zo komen we natuurlijk in tijdnood.

U laat op papier zetten dat uw delegatie mee aan tafel is gaan zitten op een interkabinettenvergadering. Alle partijen, dus ook uw delegatie, zouden er zich toe hebben verbonden te waken over de vrijwaring van de rechten van het personeel. Nu zegt u dat het niet uw zorg is, dat het om federaal personeel gaat, en dat we u geen vragen hoeven te stellen over de statuten en de toekomst van dat personeel. Dat is intellectueel oneerlijk. U engageert zich helemaal niet voor de rechten van het personeel.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Bogaert, u gaat uw boekje helemaal te buiten.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mevrouw de minister, normaal mag u alleen het woord voeren als de voorzitter u dat toestaat. Als u nu zomaar zegt dat ik mijn boekje te buiten ga, accepteer ik uw onderbreking niet. Ik ga mijn boekje helemaal niet te buiten, integendeel.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Toch wel. We hebben wel degelijk onderhandeld met zowel de federale als de Waalse overheid. We hebben effectief gevraagd welke mogelijkheden er waren. We hebben nog steeds niet van de federale overheid vernomen hoe we tegemoet kunnen komen aan de zorgen van het personeel.

De verantwoordelijke ministers Flahaut en Di Rupo moeten nog altijd antwoorden op de vraag in welke omstandigheden het statutair personeel, waarvan wij hebben gesteld dat het een belangrijke factor zal vormen in de beoordeling van de offerte, kan worden overgenomen. Het uiten van onze zorg is dus terecht, maar we moeten nu eenmaal de omstandigheden kennen waaronder statutair personeel kan worden overgenomen.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mevrouw de minister, die hele woordenkramerie interesseert mij

maar matig. Mij interesseert de concrete werkelijkheid. U hebt een beperkte offerteaanvraag uitgeschreven. Met welke omschrijving ?

U zegt dat een derde zal worden belast met de administratieve ondersteuning en daarvoor loopt de termijn tot 14 oktober. Zelf zal u tot 15 november de tijd nemen om een bestek op te maken. U hebt dus nog geen bestek, en dan moet u ook niet komen vertellen wat erin is opgenomen.

Pas op 15 november zal u het bestek overmaken aan de kandidaten, en vragen dat ze een offerte maken. U zal dan een contract maken met een derde voor vijf jaar, en dat eventueel verlengen, zonder dat u verduidelijkt wat u precies bedoelt met administratieve ondersteuning. Hebt u misschien al contacten met een instantie die die activiteit zou kunnen uitvoeren ? Anders vraag ik me af waarop u zich baseert om dit begrip te omschrijven.

U zegt dat u verder een beroep zal doen op federale personeelsleden. Op welke basis zal dit gebeuren ? Zal u in het bestek laten opnemen dat alles bij het oude blijft ? Waarvoor zal u die derde dan nog betalen ? U heeft ooit gezegd dat u dat personeel efficiënter wil inzetten, maar daar hoor ik nu al minder van.

U zult een beroep doen op de huidige 173 personeelsleden voor de inning in 1997, en dan nog eens extra geld uitgeven om de zaak administratief te ondersteunen. Is dat uw beleid ?

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Bogaert, de procedure is op Europees vlak geregeld. De regel stipuleert dat eerst kandidaten moeten worden opgeroepen, en dat vervolgens het bestek moet volgen.

Op dit ogenblik zijn er zeven mogelijke geïnteresseerden. We wachten tot 14 oktober om na te gaan of ze zich inderdaad kandidaat stellen.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mevrouw de minister, u antwoordt niet op de vraag waarom u drie maanden heeft laten verloren gaan om de procedure deftig af te handelen.

De voorzitter : De minister zal straks volledig antwoorden.

De heer André Denys : Ik vind dat de voorzitter de vergadering moet leiden, en niet de minister. Eventuele onderbrekingen moeten ad rem zijn. Dat was zonet duidelijk niet het geval.

Denys

U bent weliswaar voorzitter ad interim, maar dat principe moet ook u handhaven.

De heer John Taylor : Mijnheer Denys, u onderbreekt nu zelf de voorzitter zonder het woord te hebben gevraagd.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mevrouw de minister, ik kom terug op het probleem van de verloren tijd. Dat is pijnlijk, maar we nemen er akte van.

Blijkbaar blijft u ook bij uw standpunt dat het personeel niet rechtstreeks onder uw verantwoordelijkheid valt. Dat betreurt ik ten zeerste.

Voorts heb ik gevraagd hoe u in de praktijk wilt realiseren dat een deel van het personeel wordt overgenomen door de privé-firma die voor de inning zal instaan. Ik citeerde daarbij uw eigen woorden van 19 juni van dit jaar. U hebt helemaal niet op die vraag geantwoord. Integendeel, ik begrijp nu dat daarvan geen sprake meer kan zijn.

Ook stelde ik u vragen over de concrete werking en de efficiëntie van de inning. Daarover ontving ik geen enkel antwoord.

Ik vind het intriest dat u beweert niets te kunnen vertellen over het statuut van het personeel. Ik heb aangeklaagd dat een gebrek aan informatie voor het personeel mee aan de basis ligt van alle commotie. Ik voel me daarvoor als lid van de Vlaamse overheid voor een stuk verantwoordelijk. Weliswaar zijn we geen werkgevers, maar in uitvoering van het besluit van 1993 tot communautarisering van de bevoegdheid over die inning, moeten we onze verantwoordelijkheid opnemen. We hadden er al lang voor moeten zorgen dat we het personeel, dat over alle knowhow beschikt, in onze eigen administratie konden inschakelen.

Mevrouw de minister, u had zelf het initiatief moeten nemen ten aanzien van de federale overheid. Het is al te gemakkelijk, wetende dat die verantwoordelijkheid op u af zou komen, om te zeggen dat de federale overheid die verantwoordelijkheid droeg. U hebt niets gedaan, en dat verwijt ik u ten zeerste.

Ik wil het dan ook nog even over de lokalisatie hebben. Verscheidene leden hebben het al gehad over de rechtsonzekerheid en de onzekerheid over de politieke continuïteit voor het personeel. Men voert eerst een beleid – een bewuste keuze – waarbij men de diensten ten lande verspreidt en in dit

geval een centrum maakt in Aalst. Alle personeelsleden schikken zich daarnaar met hun gezin – ik heb het hier dan over wonen en schoolgaan. Het kan dan niet dat we vijf jaar later met één pennentrek een einde maken aan de situatie en de mensen zeggen dat hun situatie ons niet meer aanbelangt en dat wat we zelf doen, we beter doen. Het is een intrieste situatie.

Wat de verdere privatisering betreft en de financiële en fiscale autonomie waar we naar streven, neem ik akte van uw verklaring dat, voor zover u bekend is, er geen enkel initiatief in de steigers staat om het innen van belastingen, in welke vorm dan ook, te privatiseren. Ik blijf echter bij mijn uitgangsvraag : waar hebt u in godsnaam de idee vandaan gehaald om het in dit ene concrete geval wel te doen, terwijl er helemaal geen behoefte aan was ?

Mevrouw de voorzitter, ik zal binnen de 24 uur na sluiting van de vergadering een met redenen omklede motie indienen.

De voorzitter : Als de leden vragen om een strikte toepassing van het reglement, dan krijgen nog vijf leden het woord met een spreektijd van telkens vijf minuten.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, inzake het principe waren we verheugd te horen dat men zou gaan privatiseren. Het is genoegzaam bekend dat de VLD voorstander is van privatisering.

De heer Johan De Roo : Dat bent u nu niet, omdat er publiek in de zaal zit.

De heer André Denys : Helemaal niet, die mensen zien liever geen privatisering. Ik zeg alleen dat we voor privatisering gewonnen zijn, en dat er ook mag worden geïnnoveerd.

We mogen echter niet improviseren, daar zijn we zeer tegen gekant. Me dunkt dat het hier wel degelijk om improvisatie gaat. Mevrouw de minister, de sluispende manier waarop deze privatisering geschiedt roept op zijn minst veel vraagtekens op. Naar aanleiding van de Septemberverklaring zijn we het erover eens dat we het debat moeten voeren over wat de overheid moet doen en niet moet doen – de kerntaken en de niet-kerntaken van de overheid.

Al ben ik ten zeerste gewonnen voor privatisering, toch beschouw ik de inning en controle van belas-

Denys

tinggelden – laten we eerlijk zijn, kijk- en luistergeld is belastinggeld – niet als een prioriteit wanneer ik het heb over privatisering. Dat kan en mag enkel en alleen als we daar echt sluitende oplossingen voor vinden. Er zijn evenwel belangrijker gevallen inzake outsourcing en privatisering dan dit. Al ben ik een fervent voorstander van privatisering, ik pleit voor terughoudendheid inzake de inning en de controle van belastinggelden. We moeten het debat globaal voeren en onderzoeken wat de overheid wel en wat de overheid niet moet doen.

Voorts laat u, mevrouw de minister, het uitschijnen alsof de federale regering een buitenaards wezen is. U zegt dat dit onze verantwoordelijkheid niet is, dat de statutaire bepalingen van de personeelsleden ons niet aanbelangen en dat de federale overheid met u geen contact heeft genomen. De federale overheid wordt echter geleid door uw CVP-premier, uw ervaren gids. Is het dan zo moeilijk om telefonisch contact te houden met elkaar? U doet hier alsof de federale overheid op een andere planeet leeft. Het kijk- en luistergeld wordt overgeheveld, en u gaat ervan uit dat, als zij geen contact met u opnemen, u dat ook niet hoeft te doen.

Men heeft altijd de mond vol over de federale loyaliteit in dit land, maar die moet van twee kanten komen. U verschuilt zich mijns inziens en u ontloopt uw verantwoordelijkheid. Als een dienst aan u wordt toevertrouwd, moet u ook een oplossing zoeken voor het historisch passief dat eraan vastzit.

Indien men wil privatiseren, is onze fractie er ook voor gewonnen een oplossing te zoeken voor het personeel zelf. Het is immers duidelijk dat er een sociaal opvangnet moet bestaan voor degenen die het slachtoffer dreigen te worden van die herstructurering. Ik steun mijnheer Bogaerts, en begrijp dan ook de oplossing die u aanreikt, niet. U laat uitschijnen dat er voor het personeel geen problemen zijn.

Ik heb begrepen dat de administratieve ondersteuning zou worden ondergebracht in het bestek. Ik was echter van mening dat men inzake privatisering op basis van het bestek een beperkte of openbare aanbesteding doet. Men doet hier echter een beperkte aanbesteding, en later zal men het bestek dan invullen. Ik begrijp dat niet. Ik was van oordeel dat als men een dienst uitbestedt of aanbesteedt, dit altijd gebeurt op basis van een lastenboek of bestek, en op basis daarvan kunnen de geïnteresseerden eraan deelnemen.

Mevrouw de minister, u werkt hier echter in de omgekeerde volgorde: u doet een aanbesteding, en dan pas wordt het bestek ingevuld. U zegt dan bovendien dat het huidige personeel in het huidige bestek zal worden ondergebracht. Het opmaken van een bestek is een bevoegdheid van de regering, maar ik voel ervoor het bestek in het kader van het controlerecht van het parlement aan een controle te onderwerpen.

De minister zegt dat het probleem van het personeel zal worden opgelost in het kader van het bestek. Ik vind deze handelwijze onbegrijpelijk. We moeten het bestek ter inzage krijgen voor de definitieve toewijzing, om na te gaan of in het bestek de nodige maatregelen ten behoeve van het personeel zijn genomen.

De voorzitter : Mijnheer Denys, uw vijf minuten zijn om. De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik ben van oordeel dat er hier een kans is gemist. Men heeft het hier over het probleem van het personeel, de vestigingsplaats en de privatisering. Iedereen is het erover eens dat het innen van belastingen de staat toekomt, hoezeer men ook voorstander is van privatisering. Men mag dat mijns inziens niet uit handen geven.

Het zou dan ook heel gemakkelijk zijn geweest. Er zijn 173 personeelsleden die men voor een stuk in de kou laat staan, al zou er een koninklijk besluit bestaan dat ervoor zorgt dat die mensen ergens worden ingepast, met alle moeilijkheden vandien – bijvoorbeeld delokalisatie. Mevrouw de minister, het zou voor u mogelijk zijn geweest om op dat ogenblik zo nodig individueel met die betrokken personeelsleden te praten en hen een nieuw statuut aan te bieden binnen het kader van de Vlaamse Gemeenschap. Dan zou er geen probleem zijn geweest.

Ik neem aan dat, als men in de voorwaarden inschrijft dat zoveel mogelijk personeelsleden moeten worden overgenomen door die derden, zij dan ook hun statuut moeten opgeven bij de federale overheid. Dan rijst de vraag of ze dit wel willen, temeer daar er een koninklijk besluit is dat een deel van hun rechten vrijwaart. Het zal bovendien ook moeilijk worden om personeelsleden te vinden die uit het federaal vast statuut willen stappen om naar een privé-onderneming over te gaan. Mevrouw de minister, dat is wat u had kunnen doen. Op die manier had u dan meteen over de nodige mensen kunnen beschikken. Dan had u zich

De Reuse

niet, door de tijdnood waarin u nu verkeert, moeten wenden tot een derde, een privé-onderneming. Men heeft de mond vol over fiscale autonomie, maar het is toch evident dat we in de toekomst niet alles zullen uitbesteden aan privé-personen.

Ik meen me te herinneren dat u, mevrouw de minister, in een van uw beleidsbrieven hebt gezegd dat de inning van belastingen een oud zeer is : het zijn immers federale ambtenaren die dit doen, en ze worden niet gemotiveerd vanuit de Vlaamse regering. Ze hebben er ook geen belang bij, want ze worden niet door de Vlaamse overheid betaald.

U stelde dan ook voorop dat de inning van belastinggelden zou moeten gebeuren Vlaams niveau. Hier mist u echter de kans daartoe. U zegt dat u niet weet of er nog andere dingen in het vooruitzicht zijn, maar bij de eerste kans die u krijgt om het zelf te innen, besteedt u het uit. Dit lijkt me dus geen goede start, hoewel het dat perfect had kunnen zijn mits er tijdig gesprekken waren aangeknoopt. Men kan dus inderdaad betreuren dat er niet eerst vanuit het federale niveau met u is gepraat. Als echter dergelijke belangen op het spel staan, kan men ook eens in de omgekeerde richting handelen en zo nodig met elk personeelslid praten en die mensen eenzelfde statuut aanbieden als onder het federale statuut. Dan zou dezelfde dienst meteen op dezelfde plaats hebben gezeten, en dan waren meteen alle problemen opgelost. Zo eenvoudig had het kunnen zijn.

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil het even over het principe van de privatisering hebben. Mevrouw de minister, ik denk dat u niet hebt geantwoord op die vraag. U hebt alleen gezegd dat we voor een uitdaging staan inzake privatisering van belastingen. De heer Denys heeft het er ook over gehad, maar ik blijf erbij dat het een ongezond principe is.

We moeten discussiëren over wat de overheid moet doen en niet moet doen. Er zijn inderdaad zaken die de overheid kan afstoten en niet moet doen, maar er zijn ook zaken die de overheid wel moet doen. Het innen van belastingen lijkt me een specifieke opdracht van de overheid.

Ten tweede, u hebt gezegd dat het best zou kunnen dat de privé-firma die uiteindelijk zal worden aangeduid als uitvoerder van de taak, zich in Aalst zal vestigen. Nu wordt het echter afwachten. Als we

zekerheid wilden, dan hadden wij dit in de aanbesteding moeten opnemen.

Ten slotte geloof ik dat we bij een overheveling van het federale naar het Vlaamse niveau de gewoonte hebben om ook het personeel over te nemen. Waarom gebeurt dat dan niet in dit geval ?

De voorzitter : Mevrouw Van Nieuwenborgh heeft het woord.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh : Inderdaad, sinds 1993 weten we dat deze overheveling zou plaatsvinden. We kunnen ons er niet vanaf maken door te zeggen dat we niets hebben gehoord van de federale regering. We wisten het wel. Ik praat alleen over Vlaanderen en niet over de Vlaamse personeelsleden in Brussel wanneer ik zeg dat die 173 personeelsleden wel onze verantwoordelijkheid zijn. We hebben niet het recht om onze verantwoordelijkheid af te schuiven.

In het mysterieuze bestek dat er pas op 15 november zal zijn, zullen we stipuleren dat de privé-firma een deel van dat personeel zal overnemen. Stel dat dit inderdaad gebeurt, zullen deze personeelsleden dan dezelfde rechten behouden als de rechten die ze nu bij Belgacom hebben ? Ik heb op die vraag nog geen antwoord gekregen. Zal het personeel zelf kunnen kiezen, of bepalen wij wie in overheidssdienst blijft en wie wordt afgestoten naar de privé-sector ? Daarenboven zult u de uitbestede inning administratief ondersteunen. U had en hebt echter een administratie. Die zit in een gehuurd gebouw, maar is het dan niet mogelijk voor de Vlaamse regering om een gebouw te huren, omdat het eerst door Belgacom of de federale regering gehuurd werd? Kan de bestaande situatie niet blijven bestaan ? Als ik de inkomsten bekijk, werkt het systeem blijkbaar prima. Een laatste vraag is wat we doen met het parlementaire controlerecht. De unaniem goedgekeurde Grondwet heeft het mogelijk gemaakt dat het Rekenhof ook de ontvangsten kan controleren. Hoe kan het Rekenhof, het parlement, echter de ontvangsten van een privé-organisatie controleren? Ik snap er helemaal niets van.

De heer Jos Geysels : Dit betekent een democratisch deficiet.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Ik wijs erop dat Belgacom de inning in de toekomst niet meer wil uitvoeren. Daarmee moet men toch rekening houden wanneer het dossier beoordeeld wordt. Het is evident

Taylor

dat we de knowhow van het huidige personeel willen behouden bij de toekomstige inning van de gelden. We horen dan ook graag dat in het bestek een aantal dingen hierover werden opgenomen. We begrijpen heel goed dat dit niet eenvoudig is. Het personeel heeft nu een bepaald statuut. Het was echter wel de Vlaamse regering die stappen heeft ondernomen om een regeling uit te dokteren. We moeten druk blijven uitoefenen op het federale niveau, teneinde een zo goed mogelijke oplossing uit de brand te slepen voor het huidige personeel. Gezien de bedreigde tewerkstelling moet de bevoegde minister verder aandringen bij de federale regering. Zoals de heer De Loor ook al zei, werd in het verleden bij een bevoegdheidsoverdracht steeds ook het personeel overgenomen. Dat dit nu niet het geval is, moeten we als een nieuw feit erkennen. Er is overleg nodig met de eerste verantwoordelijken : Belgacom en de federale regering.

Het innen van belastingen is een principiële zaak. Het debat omtrent de uitbesteding is geen afgeronde zaak, te meer daar het niet alleen gaat om de inning maar ook de vaststelling en de controle van deze belastingen. Wie regelt de mogelijke maatregelen voor de niet-betalers ? Het geheel is complexer dan een gewone overheveling van een fiscale inning.

Voor de vakantie hebben we gediscussieerd over de uitbesteding van de informatica. Nu stellen we vast dat hier een tweede uitbesteding plaatsvindt, op een bijna zijdelingse manier. Ik vraag dan ook een debat over de kernopdrachten van de Vlaamse regering. Vooral is het belangrijk om in te zien dat de uiteindelijke rekening van de uitbesteding pas achteraf zal kunnen worden gemaakt. Zal deze hele operatie ons wel winst opleveren ? De Vlaamse regering voert een orthodox financieel beleid, dus de vraag of het iets opbrengt, is meer dan ooit aan de orde. We moeten het geheel nu al zo goed mogelijk opvolgen en een rekening maken, net zoals we dat in andere dossiers zullen moeten doen.

De geloofwaardigheid van het beleid is geschaad wanneer ik zie dat in dit geval het personeel met ontslag of verhuizing wordt bedreigd. De continuïteit van het beleid is belangrijk. Anderzijds is ook een creatief beleid noodzakelijk. Als niets meer mag veranderen, smooit dit natuurlijk ook die creativiteit. Dan zal men zeggen dat de Vlaamse regering niets doet. Deze twee elementen moeten ten aanzien van elkaar worden afgewogen, met het oog op de problemen van het personeel en onze

beperkte mogelijkheden. In het kader hiervan zullen we dan ook binnen afzienbare tijd een motie indienen.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Ik wil u aan een aantal elementen herinneren. De Financieringswet van 1989 voorzag in gratis inning van het kijk- en luistergeld door Belgacom. In de Nederlandse tekst stond de term gratis, maar in de Franse vertaling was dit niet correct vertaald. Op basis daarvan heeft Belgacom altijd geweigerd de dienst gratis uit te voeren, en heeft het steeds de kosten aangerekend. Het percentage is in de loop der jaren gestegen van 3,2 percent naar 4,2 percent als kostprijs.

Ten tweede, we hebben tot maart 1996 onderhandeld met de federale regering. We hebben niet gewacht maar twee jaar onderhandeld om te zien wat het beste manoeuvre zou zijn op het moment dat Belgacom de inning niet meer zou doen. Afgesproken is tussen de federale regering en Belgacom dat Belgacom deze dienst zou afstoten. Wij waren van die afspraak niet op de hoogte. Blijkbaar moet ik herhalen dat, toen Belgacom ons meedeelde dat de inning ten laatste op 1 april 1997 door de gemeenschappen zou gebeuren, we aan Belgacom gevraagd hebben om deze taak alsnog in de toekomst voor ons te vervullen. Voor ons was het geen probleem om Belgacom te betalen en deze mensen verder het werk te laten doen. Dit moest natuurlijk gebeuren in afspraak met de Franse Gemeenschap, die hiertoe echter niet bereid was. Dat was maart 1996, en de tijd begon te dringen. De wet van 1976 op de overheidsopdrachten bestaat niet meer, en is vervangen door de wet van 24 december 1993, die zelf een uitvoering is van een Europese richtlijn uit 1991. Bij een beperkte offerteaanvraag worden eerst de kandidaten opgeroepen via het Europees Publicatieblad en het Belgische Staatsblad. Wanneer de kandidaten bekend zijn, wordt ook het bestek voorbereid. Deze normale procedure is ook gevolgd bij de uitbesteding van de informatica. Ik doe dus niets dat tegen de reglementering indruist. Ik heb al ervaren dat men bij openbare aanbestedingen beter heel secuur de wet volgt, wil men in de loop van de procedure of daarna geen problemen krijgen. In het verleden hebben we ook al aangetoond dat we de procedure wat betreft de grote werken zeer secuur hebben gevolgd. We organiseren bij het begin van volgend jaar trouwens een studiedag rond de nieuwe wetgeving voor de overheidsopdrachten. Ik zal ook de commissieleden hiervoor uitnodigen.

Demeester-De Meyer

Ik wil nog eens beklemtonen dat wij zelf hebben gesuggereerd om een deel van het personeel te behouden. Eens de beslissing is genomen, is het moeilijk aan de nieuwe partner op te leggen hoeveel mensen moeten worden aangeworven. Dan moet men eerst en vooral een resultaatsverbintenis bereiken. Er is geen sociaal passief want het federale personeel blijft federaal personeel. Ik begrijp dat het personeel graag zijn werk op dezelfde plaats behoudt. Een van de uitgangspunten in het bestek is dan ook de vraag of alle personeelsleden behouden blijven. De specifieke voorwaarden zijn moeilijk te omschrijven.

Er werd eveneens gevraagd waarom we deze personeelsleden niet hebben overgenomen. In dat geval zouden we het kijk- en luistergeld zelf hebben moeten innen en op dat ogenblik achtten we onszelf daartoe niet in staat. Bovendien konden we deze mensen niet verplichten om naar de Vlaamse administratie over te stappen. Het statuut van de Vlaamse ambtenaren stemt namelijk niet overeen met het personeelsstatuut van Belgacom. De parlementsleden die willen nagaan of we correct hebben gehandeld, kunnen alle dossiers inkijken. Dit dossier werd op een correcte manier voorbereid.

De beslissing om de inning van het kijk- en luistergeld uit te besteden, was een politieke beslissing. We meenden dat dit de beste manier was om dit in de kortst mogelijke tijd zo goed mogelijk te organiseren, tegen een zo laag mogelijke prijs. Mijnheer Denys, waarschijnlijk zullen we het hierover eens kunnen worden.

Mevrouw Van Nieuwenborgh vroeg hoe de controle op de ontvangsten zal worden georganiseerd. De controle zal worden uitgevoerd door het Rekenhof. Dit zal overigens in het contract vastliggen. Het gaat niet om een mysterieus bestek, we hebben de normale procedure gevolgd. Omdat er geen alternatief was, hebben we geopteerd voor een privatisering van de inning van het kijk- en luistergeld. Het is overigens niet de eerste keer dat een dergelijke belastinginning wordt geprivatiseerd. Aangezien het kijk- en luistergeld tot op heden werd geïnd door Belgacom, was er eigenlijk al sprake van privatisering.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mevrouw de minister, u verzekert ons ervan dat u geen procedurefouten hebt gemaakt. Dit is echter niet de kern van de

interpellatie. U geeft schoorvoetend toe dat u twee jaar hebt onderhandeld om dit probleem op te lossen. Ofwel hebt u tijdens deze onderhandelingen uw doelstellingen niet goed geformuleerd, ofwel bent u een zeer slecht onderhandelaar. Ik kan namelijk alleen maar terugvallen op de resultaten en die zijn beneden alle peil.

U zegt dat u bereid was om de 173 personeelsleden via Belgacom te blijven betalen. Waarom hebt u dan niet geprobeerd om dit los van Wallonië te doen ? Hiervoor hebt u geen consensus nodig. Alleen voor de verdeling in Brussel is een akkoord met de Franstalige Gemeenschap noodzakelijk. U had een formule kunnen bedenken om de betrokken personeelsleden rechtszekerheid te bieden op het vlak van de tewerkstelling en tevens om de organisatie van de inning van de dienst kijk- en luistergeld in de toekomst op een correcte en efficiënte manier te laten gebeuren.

De rechten van het personeel hebt u niet gevrijwaard. Bovendien hebt u geopteerd voor het privatiseren van de inning van belastinggelden. Welnu, hiervoor is er in het Vlaams Parlement geen meerderheid. U moet dan ook de intellectuele en politieke eerlijkheid hebben om dit toe te geven en om hieruit de nodige conclusies te trekken. Dat betekent op zijn minst dat u op deze beslissing terugkomt en dus niet op de ingeslagen weg voortgaat.

Mijnheer Decaluwé, aangezien u dit debat niet hebt gevolgd, vraag ik dat u zich van alle commentaar onthoudt.

De heer Carl Decaluwé : Ik heb niets gezegd.

De heer Jean-Marie Bogaert : Neen, maar uw mimiek is voldoende duidelijk. Mevrouw de minister, in het Vlaams Parlement vindt u geen meerderheid die zich uitspreekt voor het privatiseren van de inning van belastinggelden. Ik dring er dan ook nogmaals op aan dat u op deze beslissing terugkomt en dat u hieruit de nodige conclusies trekt.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren Bogaert, Geysels en Denys en door de heer De Reuse en door de heren Taylor en Cannaearts en door de heren De Loor, Lisabeth, Vanvelthoven, Timmermans en mevrouw Van Nieuwenborgh werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

Voorzitter

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 18.07 uur.*
